koguni mitte enam kuulda ei ole. Meie maal ei püüa küll keegi laululinduſi toiduks, aga kui ſagedaſt ei näe meie mitte poiſikeſi põeſastes ja puude otſas linnu peſaſt otſima ja häwitama, mitte pahal tahtmiſel, kuida meie loodame, waid ainult rumaluſes, ühe wana mõiſtmata wiiſi järel „mune waatamas“. Nemad ei tea eht ei mõtle, et lind peſa maha jätab, kui tema mune ſedawiiſi „waadatakſe“. Salatud ei wõi ſelle juures ka mitte ſaada, et poiſikeſte süda, kes, lindude kartlikuſt kiſaſt hoolimata, nende peſaſi ſel wiiſil „waatamas“ käiwad, märkamata ikka rohkem tooruſe poole libiſeb ja et nemad wiimaks ka halastamatal wiiſil linnu pojad peſaſt wiskawad. „Ristirahwa Pühapääwa-lehe“ Nr. 36 juures, Mihklikuu 8. pääwaſt 1891, tuli „Tallinna „Elajatekaitſe-Seltſi“ lennuleht Eesti rahwale“ ſelle asja üle. Saagu ſee weike kiri hoolega tähele pandud, mis üksi ja wiimaſeks ei jää. Saagu juba ſel aastal, milleks ſee Kalender määratud on looma-kaitſemine meie armſa Eesti rahwa keskis ſiginema ja edaſi ja edaſi rõõmſaſt õitſema!

Preussi Kuningas Friedrich Wilhelm III.

tellis, kui tema kord reiſule läks, ühe kuulſa puuſepa-meiſtri juures kõige oma elumajale uued mõ-

blid mahagoni-puuſt. Kui tema tagaſi tuli, ſiis oli kõik, kirjutuſe-laud, kommodid, lauad ja toolid walmis. Aga päritud hind näitas kokkuhoidlikul Kuningal liiga kõrge olema ja tema laskis Hofmarſchalli läbi meiſtrile oma pahanduſt kuulutada. Meiſter kinnitas, et tema rohkem pärinud ei olla, kui õige on, aga Friedrich Wilhelm III. arwas nüüd kord, et tema rohkem maksma pidada, kui teiſed, ja ei tahtnud maksa. Kui meister raha, mida temal kibedaſt tarwis läks, mitte ei ſaanud, ſiis ei jäänud temal muud üle, kui Kammerkohtus Kuninga peale kaebata, mis üks enne weel kuulmata aſi oli. Kohus laskis rehnungi läbi waadata ja möblid wannutatud aſjatundjateſt takſeriba. Ja waatal takſerimine andis ſuurema ſumma, kui meister pärinud oli, kes ſiis ka protſeſſi wõitis. Kuningas laskis teda oma juure tulla, maksis kõik küſitawa ſumma wälja ja ütles pehme healega: „Rehnung näitas minule küll liiga kõrge olema, aga ſelles olen mina eksinud. Kammerkohus on minu wasta ja Teie poole mõiſtnud. Teie olete üks tubli, oſaw ja auus mees — piate minule, nii kaua kui mina elan, tööd tegema.“
